

A. Dwilewicz, St. Florek, K. Rytka

Kietrz, woj. opolskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 31-32

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JĘDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzisko II

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Michał Parczewski przy współudziale prof. dr hab. Marka Gedla oraz mgr mgr Urszuli Bąk, Jana Chochorowskiego i Renaty Essen. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Opolu. Drugi sezon badań. Osada neolityczna, osada obronna z wczesnej epoki brązu.

Kontynuowano eksplorację majdanu grodziska w pasie terenowym o szerokości 30 m, który zostanie naruszony przez budowę projektowanej drogi. Rozkopano obszar ok. 27 arów /VIII-XV, XVIII; XXXVIII-XLV, XLVIII, LXVIII-LXXV, LXXVIII/. Przygotowano do badań - odgarniając spychaczem ziemię orną - dalsze fragmenty grodziska wraz z przedpołem, usytuowane na trasie przyszłej drogi, o powierzchni ok. 30 arów.

Wyeksplorowano prawie 250 obiektów. W większości były to jamy zasobowe o kształcie ściętego stożka, poszerzające się ku dołowi. Odkryto też dalsze przykłady ciekawej odmiany tych obiektów, o formie piramidy czworościennej ściętej przy wierzchołku. Natrafiono również na jamy o nieckowatym przekroju pionowym, jamy o nieregularnym zarysie oraz doły postłupowe.

Rozległa osada neolityczna, głównie kultury pucharów lejkowatych, wykracza daleko na południe, poza obwarowania grodziska, zajmującego północny cypel wysoczyzny. Ogromną większość wśród przebadanych obiektów stanowią jamy datowane na schyłkową fazę wczesnego /I/ okresu epoki brązu i zaliczane do grupy nowocerekwiańskiej. Ślady tego osadnictwa wyraźnie koncentrują się na przestrzeni obwiedzionej fosą i wałem. W centrum osady uchwycono pozbawiony zabudowy placyk. Oprócz licznej typowej ceramiki grupy nowocerekwiańskiej odkryto w obiektach różne wyroby kościane i kamienne oraz nieliczne, mało charakterystyczne przedmioty brązowe lub miedziane /paciorki z blachy zwiniętej w rurkę, ułamki szpil/.

KIETRZ
woj. opolskie

P. P. Pracownie Konserwacji
Zabytków
Oddział we Wrocławiu
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska

Badania prowadzili mgr A. Dwilewicz, mgr St. Florek, mgr K. Rytka. Finansował Kombinat Rolny "Kietrz". Pierwszy sezon badań. Osada kultury amfor kulistych.

Badania ratownicze prowadzono na odcinku rozległej osady neolitycznej w obrębie nowobudowanego osiedla mieszkalnego.

Stanowisko położone jest na południowym sklonie rozległego płaskowyżu uformowanego ze zwałowej gliny lessowej.

Odsłonięto sześć obiektów archeologicznych oraz niktłe ślady warstwy kulturowej związanej z osadnictwem kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych.

W wyeksplorowanych wypełniskach jam stwierdzono nieliczne fragmenty ceramiki, kości zwierzęcej, polepy, węgli drzewnych oraz wyrobów krzemiennych, których charakter wskazuje na związki z kulturą amfor kulistych. Ponadto z ciekawszych zabytków wymienić należy kilka przęślików, fragment toporka z nefrytu, szydło z rogu i niewielkie bryłki ochry.

Badania będą kontynuowane w miarę dalszej rozbudowy osiedla mieszkaniowego.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko D

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu
Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadzili: mgr Wojciech Błajer, mgr Klemens Macewicz, mgr Kazimierz Spychała, mgr Sylwia Wuzkan. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Podczas prac ziemnych odsłonięte zostały liczne obiekty i nawarstwienia kulturowe osady neolitycznej.

Stanowisko zalega we wschodniej części miasta, po południowej stronie ul. Głowackiego, u jej wylotu z miasta. Celem zabezpieczenia najbardziej narażonych na zniszczenie jam osadniczych na profilach wykopów pod fundamenty oraz pełnego zinwentaryzowania wszelkich śladów kulturowych w obrębie wykopów towarzyszących /kanalizacyjnych, wodociągowych, kablowych itp. /, przeprowadzono niezbędne badania.

Wyeksplorowano wypełniska 4 dużych i 2 mniejszych jam osadniczych z bogatą zawartością ceramiki, kości zwierzęcych, polepy i węgli drzewnych, a także wyrobów krzemiennych. Ponadto z ciekawszych zabytków wymienić należy kilka przęślików, fragment toporka z nefrytu, szydło z rogu i niewielkie bryłki ochry.

W wykopach instalacyjnych zlokalizowano 61 obiektów. Wykonano dla nich pełną dokumentację, ale ich nie eksplorowano z uwagi na wyjątkowo trudne warunki atmosferyczne /zima/ i ograniczone możliwości finansowe.

Kontynuacją powyższych prac były badania ratowniczo-wykopaliskowe na terenie przewidzianym na dwa kolejne bloki mieszkalne tegoż osiedla w marcu i kwietniu 1979 r. prowadzone przez Pracownię Archeologiczną PP PKT we Wrocławiu.

W okresie od maja do października 1979 r. prowadzone były syste-